

Danske Handicaporganisationer (DH)

Blekinge Boulevard 2

2630 Taastrup, Danmark

Høreforeningen

Blekinge Boulevard 2

2630 Taastrup

Tlf.: +45 3675 4200

mail@hoeforeningen.dk

www.hoeforeningen.dk

Taastrup, den 5. oktober 2017

Kommentarer til

Bekendtgørelse om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven

Mange hørehæmmede får afslag fra kommunerne på deres ansøgninger til røg- eller brandalarmer (herefter kaldet RB-alarmer) eller rettere hjælpemiddelsanordninger til RB-alarmer.

Afslagene begrundes især med, at RB-alarmerne ikke i væsentligt grad afhjælper de varige følger af den nedsatte funktionsevne (se § 1) og ikke i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet samt at det er nødvendigt for, at man kan udøve et erhverv. Det er især formuleringen "ikke i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse", der bruges mest.

Dertil kommer, at kommunerne også begrundes deres afslag med, at røgalarmer er et forbrugsgode, som alle selv skal betale for og de henviser til § 17, hvor der ikke kan ydes hjælp til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo.

Høreforeningen mener, at kommunernes mange afslag på ansøgninger af RB-alarmer hviler på alt for stramme og forkerte fortolkninger af serviceloven samt at præmisserne for afslagene også hviler på et forkert grundlag.

Mange kommuner giver afslag med den begrundelse, at røgalarmer er et forbrugsgode og at disse ikke afhjælper de hørehæmmede væsentligt i dagligdagen. Her mener Høreforeningen, at her må man skelne mellem forbrugsgoden røgalarm og hjælpemidlet røgalarm. Mange hørehæmmede og døve afholder sig fra at købe den almindelige forbrugsgode røgalarm, for hvad skal den bruges til, når de ikke kan høre/mærke/se den alligevel om natten, når de sover? Det er ikke særlig betryggende. Man kan på en måde godt sige, at røgalarmer i sig selv ikke afhjælper den nedsatte funktionsevne i væsentlig grad i dagligdagen, men til gengæld er det et livsvigtigt spørgsmål om sikkerhed og tryghed om natten.

Når der ansøges om en RB-alarm, så er det ikke forbrugsgoden røgalarm, men hjælpemiddelsanordningen til røgalarm. Ansøgerne skal selvfølgelig selv betale for de almindelige RB-alarmer, som kan fås mange steder - f.eks. byggemarkeder og elektronikbutikker - til priser på omkring 100 til 400 kroner.

Problemet opstår, når man som hørehæmmede/døv ikke kan høre RB-alarmerne, når den går i gang. Om dagen er det ikke noget problem, for da har mange med stor sandsynlighed sine høreapparater (HA) og/eller Cochlear Implant (CI) på. Men hvad så om natten? Langt de fleste hørehæmmede/døve sover IKKE med HA eller CI på om natten. Hvordan skal de kunne reagere

på RB-alarmer, når de ikke har HA/CI på og der ikke er nogen lysgivere eller vibratorer til at vække dem?

Derfor findes der hjælpemiddelsanordninger, som kan kobles eller sættes sammen med det indkøbte røgalarm og består af enten lysgivere på natbordet eller på væggene og/eller vibratorer, der kan lægges under hovedpuden. Der findes også mindre vibratorer, som kan puttes ind i lommen. Det vigtigste er, at RB-alarmer kan "visualiseres" - både om dagen og om natten.

En jysk kommune har udtalt, at en brand er en hypotetisk situation, hvilket de bruger som argument for, at det ikke er nødvendigt at bevilge RB-alarmer. Det mener vi er en absurd argument fra kommunens side.

At køre bil kan også være livsfarligt, fordi man kan risikere at komme ud for en ulykke med alvorlige personskader til følge eller i værste fald dø af det. Derfor har man gjort det lovpligtigt at bruge sikkerhedsseler under kørslen. Forsikringen vil formentlig ikke dække, hvis man glemmer at tage sikkerhedsselen på i tilfælde af en "selvforskyldt" ulykke.

Men... en bilulykke er i sig selv en hypotetisk situation, for der er da rigtig mange bilister, der har kørt bil i mange år uden at komme ud for en bilulykke. Men alligevel er sikkerhedsselen lovpligtigt, fordi det er et vigtigt redskab (man kunne godt fristes til at kalde det for et hjælpemiddel), der kan begrænse de voldsomme skader og forhindre dødsfald i tilfælde af en ulykke. På samme måde mener vi, at RB-alarmer kan forhindre, at hørehæmmede og døve dør på grund af røgforgiftning, fordi de ikke har nogen røgalarm eller ikke kan høre/mærke den. Kort og godt: RB-alarmer er hørehæmmede og døves "sikkerhedssele". Alle andre handicapgrupper som f.eks. kørestolsbrugere, blinde og udviklingshæmmede må vi formode at langt de fleste har normalt brugbar hørelse og kan således gøre brug af almindelige røgalarm, men det kan hørehæmmede og døve ikke!

Høreforeningen mener derfor, at hjælpemiddelsanordningerne til røg-/brandalarmer skal sidestilles på samme niveau som med sikkerhedsseler i bilerne. Vi mener, at kommunerne skal forpligtes til at bevilge hjælpemiddelsanordningerne til RB-alarmerne til hørehæmmede/døve, når de selv har købt et almindeligt RB-alarmer.

Høreforeningen foreslår derfor 2 muligheder:

- 1) At hjælpemiddelsanordningerne til RB-alarmer til hørehæmmede/døve undtages fra at kaldes forbrugsgoder og i stedet kaldes for det de er: livsnødvendige hjælpemidler.

eller

- 2) At kommunerne skal tvinges til at tage servicelovens §20 stk. 2 og 3 i anvendelse, der tilsiger dem at betale for "forbrugsgoden", der er dyrere end et almindeligt standardprodukt eller hvis den nedsatte funktionsevne nødvendiggør særlig indretning af forbrugsgodet.
Stk. 3 omhandler alene, hvis "forbrugsgodet" udelukkende fungerer som et hjælpemiddel til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne, så betaler kommunen de fulde anskaffelsesudgifter. Hjælpen kan ydes som udlån.

Med venlig hilsen

Leon Otto Carlsen
Næstformand for Høreforeningen
Formand for Høreforeningens tilgængelighedsudvalg